

til de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, og de er jo ogsaa i fuld Overensstemmelse med Lagtingets Ønsker. Jeg forstaaer det saaledes, at Lagtinget har vedtaget denne Henvendelse fuldstændig enstemmigt, og i Almindelighed plejer det jo at være saaledes, at naar der foreligger en Vedtagelse af Lagtinget, og især naar den er enstemmig, modsætter vi os ikke den paa-gældende Foranstaltning henede fra.

Det ærede Medlem, som talte sidst, mente, det var lige saa godt, at man kom ind paa Bødebestemmelser i Lighed med dem, som findes paa Island, men ud fra det, jeg alt har sagt, at Færingerne selv maa forstaa, hvad der tjener dem bedst, og under Hensyn til, at dette maaske vil være tilstrækkeligt, forekommer der mig ikke at være Anledning til at gaa videre med Hensyn til Bødebestemmelser, end det er foreslaaet fra Lagtingets Side.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, der er blevet saavel dette som de to foregaaende Lovforslag til Del. De to ærede Medlemmer, der sidst havde Ordet, kritiserede ikke, men undrede sig over, at Bøderne var fastsat lavere end de tilsvarende Bøder i den islandske Lovgivning. Jeg overvejede ogsaa selv dette Spørgsmaal, da jeg fik Lagtingets Betænkning at se, men under Hensyn til den meget betydelige Forhøjelse, der er sket af disse Bøder, og til Lagtingets Enstemmighed, har jeg ikke fundet det rigtigt i Øjeblikket naar man mente, at disse Bøder var tilstrækkeligt effektive, at forhøje dem yderligere.

To ærede Medlemmer, det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersø) og det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen), var inde paa to forskellige Spørgsmaal dels vedrørende et mere effektivt Søpoliti ved Færøerne, dels — det var særlig det ærede Medlem for 7de Kreds — om en Udvidelse af Søterritoriet ved Færøerne. Jeg vil gerne med et Par Ord svare paa de Bemærkninger, der i saa Henseende er fremsat. Hvad først Spørgsmaalet om et mere effektivt Søpoliti ved Færøerne angaar, er det jo rigtigt, at der for Tiden kun er eet Inspektionsskib, „Beskytteren“, ved Færøerne, og at dette Skib kun er der fra Oktober til April. Justitsministeriet har indhentet Udtalelser fra Marineministeriet, og dette har igen indhentet Erklæringer fra Cheferne for Inspektionsskibene i de sidste 3 Aar. Skibscheferne har fremhævet, at et effektivt Tilsyn indenfor Territoriet er meget vanskeligt med et

enkelt Skib, og at det ligeledes maa indrømmes, at Inspektionens Tilsyn med Fiskeriet udenfor Søterritoriet langtira er effektivt dels paa Grund af det forholdsvis meget udstrakte Omraade, dels paa Grund af, at der ogsaa paa hviler Inspektionen visse andre Opgaver, saasom Bjærgningsassistance, Bugsering, Transport af syge og lignende; endvidere at det maa anses for heldigt, om Tidsrummet for Inspektionsskibets Ophold som Stationsskib under Færøerne forlænges noget — som jeg sagde før, er Opholdet nu fra Oktober til April Maaned. Marineministeriet har derfor udtalt overfor Justitsministeriet, at det er betænkt paa at søge Bevilling til Inspektionstogtets eventuelle Forlængelse, hvis det af Inspektionsschefernes Indberetning fremgaar, at der findes tilstrækkelig Anledning dertil. Desuden har Marineministeriet ogsaa truffet Foranstaltning til, at Fyrvasenet bistaar Inspektionsskibet med Meldinger til Støtte for Efterretningstjenesten. Af denne sidste Udtalelse fremgaar det altsaa, at Patrouilleringen ikke er af en saa idyllisk Karakter til Fordel for Lovovertræderne, som det ærede 13de tingvalgte Medlem synes at frygte noget. Imidlertid forhandler Justitsministeriet stadig videre med Marineministeriet om et mere effektivt Tilsyn med Fiskeriet udenfor Søterritoriet og paa Søterritoriet om Natten.

Hvad det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem for 7de Kreds rejste, om Udvidelse af Søterritoriet ved Færøerne, angaar, er Forholdet det, at Lagtinget allerede i 1920 indstillede, at Territorialgrænsen søgtes udvidet fra de 3 Kvartmil, der nu er Tale om, til 10 Kvartmil, subsidiaært, at Trawling bliver forbudt indenfor denne Grænse. Der indlededes da en Brevveksling med Udenrigsministeriet, og efter dennes Afslutning meddeltes det i December 1922 Lagtinget fra Justitsministeriet, at det for Tiden maatte anses for ganske udelukket at gennemføre nogen Ændring i de bestaaende Regler om Søterritoriets Udstrækning eller at opnaa vedkommende Staters Tilslutning til Forbud mod Trawlfiskeri indenfor en Grænse af 10 Kvartmil. Nu er Sagen altsaa, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, paa ny rejst af Lagtinget, og herefter har Justitsministeriet gennem Landbrugsministeriet indhentet Udtalelser fra Lederne af Fiskeriundersøgelserne ved Island og Færøerne. Efter at jeg har modtaget disse Udtalelser, er Sagen for Tiden til Behandling i Justitsministeriet, der derefter paa ny vil forhandle med Udenrigsministeriet; men hvad der maatte komme ud af disse